

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai, ngày 03/10/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1026

“TÂM HẠNH Ở ĐẠO THÌ MỚI BUÔNG ĐƯỢC THẾ VỊ”

“Thế vị” là những mùi vị, những cảm dỗ ở thế gian. Những người tâm hạnh ở đạo thì họ sẽ buông được thế vị. Thế vị làm tâm chúng ta phiền não còn pháp vị thì giúp tâm chúng ta thanh tịnh, tự tại. Người có trí tuệ thì họ sẽ chọn pháp vị không chọn thế vị. Ngày nay, người có trí tuệ rất ít. Một số người đã học Phật pháp nhưng họ vẫn bị cảm dỗ bởi thế vị.

Nếu tâm hạnh của chúng ta ở Đạo thì chúng ta sẽ buông bỏ những điều không giúp chúng ta tăng tiến trên con đường Đạo. Đạo là con đường, hướng đi. Khi chúng ta có con đường, hướng đi rõ ràng thì chúng ta sẽ thẳng tiến. Thí dụ chúng ta ninh nguyện là chúng ta phải đỗ đại học thì chúng ta sẽ từ chối những thứ cản trở chúng ta. Chúng ta ninh nguyện làm Phật Bồ Tát, làm Thánh Hiền thì chúng ta chỉ hướng đến mục tiêu này không bận tâm đến những điều khác. Đời này chúng ta xác quyết vãng sanh Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta sẽ không dính mắc vào những điều chướng ngại chúng ta vãng sanh. Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta không vãng sanh Cực Lạc thì không có gì đáng bận tâm!**”. Việc quan trọng nhất của chúng ta là vãng sanh còn tất cả những việc khác là từ bi xuất phương tiện. Chúng ta tùy duyên, dũng mãnh, tinh tấn làm việc lợi ích chúng sanh.

Tổ Ấn Quang dạy: “**Đôn luân tận phận, nhàn tà tồn thành, tín nguyện trì danh, cầu sanh Tịnh Độ**”. Chúng ta dốc hết trách nhiệm trong vai trò của mình, lúc rảnh rỗi thì chúng ta giữ tâm thanh tịnh niệm Phật. Chúng ta chân thành làm việc lợi ích chúng sanh thì đó cũng là chúng ta niệm Phật. Cư sĩ Lý Mộc Nguyên một ngày bận rộn vì chúng sanh, không có thời gian ăn ngủ, ông chỉ cần niệm một vài câu Phật hiệu thì đã tương ưng với Phật. Chúng ta niệm Phật cả ngày nhưng tâm chúng ta vẫn “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, *tham sân si mạn*” thì tâm chúng ta không thể tương ưng với tâm Phật. Cư sĩ Lý Mộc Nguyên dù ngủ rất muộn nhưng khi đại chúng dậy công phu thì ông cũng dậy

cùng. Dù chúng ta bận rộn vì chúng sanh đến đâu nhưng chúng ta cũng không được bỏ qua thời khóa.

Tôi đi khắp nơi, làm rất nhiều việc nhưng hàng ngày tôi vẫn dậy sớm để học cùng mọi người. Khi tôi đến Sóc Trăng, tôi gặp lại người học trò mới từ nước ngoài về nhưng tôi vẫn bố trí nơi để học tập. Đó chính là tâm hạnh ở Đạo. Chúng ta thường bỏ cái chính để làm cái phụ. Chúng ta bỏ pháp vị để lấy thế vị vì thế vị nồng hơn, có sức hấp dẫn hơn. Chúng ta chưa cảm nhận sâu sắc được pháp vị!

Hòa Thượng nói: **“Ngày nay điều kiện vật chất phát triển cao, chúng sanh phước mỏng nên chúng sanh rất khó tìm được hoàn cảnh tốt để tu hành. Hoàn cảnh xung quanh làm chúng ta tăng trưởng “tự tư tự lợi”, “tham sân si mạn”. Chúng ta bị mê hoặc, cảm dỗ bởi “danh vọng lợi dưỡng”, ham muốn hưởng thụ “năm dục sáu trần”. Hoàn cảnh hiện tại khiến tâm chúng ta rất khó ở Đạo”**.

Ở thế gian, chúng ta làm tốt vai trò của mình để lợi ích chúng sanh chứ không phải để chúng ta tăng trưởng “danh vọng lợi dưỡng”. Có một vị lãnh đạo làm được nhiều việc rất tốt cho xã hội, ông nói rằng ông được nhà nước, nhân dân tin tưởng giao nhiệm vụ nên ông phải làm tốt những công việc đó. Ông cho rằng việc ông làm là bổn phận của ông với quốc gia, dân tộc không có gì đáng phải tự hào! Đây chính là Bồ Tát thị hiện cho chúng ta. Chúng ta thường bị danh vọng lôi cuốn nên chúng ta có nhiều vọng tưởng, phiền não. Chúng ta làm tốt bổn phận, trách nhiệm nhưng chúng ta phải giữ tâm thanh tịnh. Chúng ta làm xong thì không cần nhớ việc mình đã làm. Nhiều lần tôi đi giảng xong tôi cũng không nhớ tôi đã giảng đề tài gì!

Hòa Thượng nói: **“Hiện nay, chúng ta phải có công phu để chúng ta khắc phục, đề kháng được sự cảm dỗ của hoàn cảnh”**. Phần đông chúng ta không có năng lực đề kháng. Chúng ta có sức đề kháng, chúng ta có công phu buông xả thì chúng ta không bị “danh vọng lợi dưỡng”, “ngũ dục lục trần” lôi kéo. Nếu chúng ta có tâm vì lợi ích chúng sanh thì chúng ta làm sẽ không có chướng ngại.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có phước báu lớn thì chúng ta lựa chọn được hoàn cảnh tu hành tốt. Chúng ta gặp được Lão sư tốt, bạn tốt, đạo tràng tốt đều do duyên phận. Chúng ta gặp được duyên tốt là do nhiều đời nhiều kiếp chúng ta đã tu hành”**. Có một số người đã từ bỏ môi trường nhiều “danh vọng lợi dưỡng” để tìm đến học đạo đức văn hóa truyền thống.

Hòa Thượng nói: **“Mỗi chúng ta có duyên ngộ khác nhau. Chúng ta có duyên ngộ tốt thì chúng ta có thành tựu tốt. Chúng ta gặp duyên không tốt thì chúng ta có thể sẽ bị chúng dẫn dắt, sai sự làm chúng ta tạo ra vô lượng, vô biên tội nghiệp. Chúng ta phải trân trọng, đừng bỏ lỡ những nhân duyên tốt”**. “Thành tựu” ở đây không phải là chúng ta có được “*danh vọng lợi dưỡng*” mà là chúng ta có được sự an vui, tự tại trong nội tâm. Ngài Nhan Hồi ăn cơm bằng rá trúc, uống nước bằng phễu tre nhưng tâm Ngài rất thông dong, tự tại. Người thế gian có địa vị, giàu sang nhưng tâm họ luôn phiền não, bất an. Nhiều người bỏ đi những nhân duyên tốt để chạy theo thế vị. Thế vị sẽ làm chúng ta phiền não.

Hòa Thượng nói: **“Tôi đã tu hành hơn 50 năm, tôi đi qua rất nhiều quốc gia, gặp nhiều hoàn cảnh sống khác nhau nhưng tôi không bị hoàn cảnh lôi kéo vì tâm hạnh của tôi ở Đạo”**. “Đạo” là con đường, là hướng đi. Hòa Thượng luôn nhớ vai trò, sứ mạng của mình. Ngài biết sứ mạng của mình là mang giáo huấn Thánh Hiền, giáo huấn của Phật phổ biến khắp nơi nên những việc khác chỉ là việc thứ cấp.

Khi những đứa trẻ tưới cây, tôi nhắc chúng nên làm một cách nhẹ nhàng, khoan thai. Chúng ta vừa tưới cây vừa cảm nhận lời cảm ơn của chiếc lá, cảm nhận sức sống trong từng thân cây. Đây chính là chúng ta đang hưởng thụ, tâm chúng ta đang ở Đạo. Trong cuộc sống thường ngày chúng ta có làm mọi việc một cách hưởng thụ không? Chúng ta thường muốn làm mọi việc một cách vội vàng, nhanh chóng.

Chúng ta là cô giáo, chúng ta nhìn thấy sự trưởng thành của các con thì chúng ta sẽ có niềm vui rất lớn từ nội tâm. Đó là tâm chúng ta thường ở Đạo. Người xưa nói: **“Kiến quốc quân dân, giáo học vi tiên”**. Giáo dục mầm non là vô cùng quan trọng! Các Lãnh đạo quốc gia đã nhận ra điều này nên sinh viên các trường sư phạm mầm non được miễn học phí, nếu sinh viên học tốt thì họ sẽ được tiền học bổng. Nếu chúng ta có con đường, hướng đi lợi ích cho nhân sinh thì chúng ta phải kiên định đi theo con đường đó. Chúng ta là Thầy Cô giáo, là người quản lý thì chúng ta phải giữ Đạo của mình.

Hòa Thượng nói: **“Cả cuộc đời tôi chỉ chuyên tập học tập, giảng dạy cho người. Ngày ngày, tôi đều được tưới tắm giáo huấn của Phật nên thế vị trong tôi rất tan nhạt, pháp vị trong tôi rất nồng nàn”**. Chúng ta làm tốt vai trò của mình trong xã hội thì chúng ta cũng sẽ cảm nhận được niềm vui rất nồng nàn.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta vẫn bị tiền tài, địa vị thế gian ảnh hưởng thì chúng ta sẽ dần dần bị chúng lôi kéo”**. Tâm chúng ta thường ở Đạo thì chúng ta sẽ không bị lôi kéo

bởi tiền tài, địa vị. Chúng ta để tâm vào việc mình đang làm thì chúng ta đều có thể trở thành chuyên gia trong lĩnh vực đó. Mỗi chúng ta đều có đầy đủ năng lực. Ngài Lục Tổ Huệ Năng đã nói: “*Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp*”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!